

Militærkorps, maa man jo ogsaa fra den Side have tænkt paa, hvilke Opgaver det faar at løse. Selv om vi naturligvis til det yderste vil anstrenge os for i enhver Situation at forblive neutrale, er der jo visse Opgaver, vi ikke kan skubbe fra os, og vi for vort Vedkommende mener, at vi som suveræn Stat har Opgaver, som ikke tilnærmelsesvis vil kunne løses med det, der her foreslaas fra radikal-socialdemokratisk Side. Det er en given Sag, at i det Øjeblik det Militærkorps, der her er Tale om, vilde sætte sig til Modværge, jeg havde nær sagt mod et hvilket som helst Angreb ved Landets Grænse, enhver Forcing af Grænsen, eller hvad der nu kunde ske, vilde det blive massakreret med det samme med den Udrustning og det Udstyr, som dette Militærkorps i det hele taget skal have. Vi mener altsaa ikke, at Korpset kan løse de Opgaver, der stilles det ifølge Forslaget, og som har faaet Tilslutning fra radikal og socialdemokratisk Side.

Jeg ved naturligvis udmærket godt, at man saa henviser til forskellige Konventioner, som vi ogsaa fra Danmarks Side er interesseret i. Noget af det, man den ene Gang efter den anden hører fremført, er, at vi har Pligt til som neutral Stat med de Styrker, hvorover vi raader, at sørge for, at der ikke sker Neutralitetskrænkelser her i Landet, og saa ræsonnerer man som saa: naar vi nu bringer det hele ned til et Minimum og maaske til syvende og sidst til ingen Verdens Ting, raader vi altsaa ikke over noget, og saa har vi ifølge Konventionen heller ingen Pligt til at udrette noget. Se, det er en Bevisførelse, som jeg egentlig synes grænser til det latterlige, men det er jo en alvorlig Sag, vi her har med at gøre. En saadan Bevisførelse som den, at vi ingen Pligter har, naar blot vi afrunder eller i hvert Fald indfører en Ordning, som nærmer sig dertil, idet vi kun skal benytte de Styrker, hvorover vi raader, den tangerer egentlig, hvad der i sin Tid blev skrevet af Fader Holberg i hans berømte Komædie „Erasmus Montanus“, hvor Hovedfiguren kan bevise de utroligste Ting.

Nu blev der, som der altid bliver under en saadan Debat, citeret en Række Udtalelser af forskellige, og det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) havde da

ogsaa i sit Foredrag i Gaar en hel Række Citater. Jeg skal ikke fremsætte mange Citater, men kun sige, at det, som det efter min Mening kommer an paa i første Linie, er, hvad der siges af de ledende Statsmænd, som nu for Tiden sidder rundt omkring i Landene, som optræder ved Folkeforbundets Møder, og som har været Ordførere for de forskellige Udvalg, der har været nedsat i Genève. Det er deres Udtalelser, det kommer an paa, naar vi i det hele taget skal vente nogen Vejledning; det gælder om at lægge Mærke til, hvad saadanne Folk har udtalt. I den Henseende vil jeg henviser det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) til at studere, hvad en Mand, der har spillet et fremdeles spiller en meget stor Rolle indenfor Folkenes Forbund, den tjekoslovakiske Udenrigsminister Benes, gentagende har sagt om de smaa Landes Pligter som Ordfører for de Udvalg, der har været nedsat angaaende Rustningsproblemet. Det er den Slags, der har Betydning med Hensyn til den Stilling, vi skal indtage i Danmark. Der kunde nævnes en Række af Mænd ved Siden af ham, f. Eks. en Mand, der spiller en meget stor Rolle i fransk Politik i Øjeblikket, Socialdemokraten Boncour, og jeg kan fortsætte over Belgien med den belgiske Socialdemokrat Vandervelde til Sverige med den tidligere socialdemokratiske Forsvarsminister Albin Hansson. Jeg vil anmode det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds om at studere og nærmere tænke over disse Mænds Udtalelser, thi jeg synes, man af dem kan hente Vejledning med Hensyn til den Stilling, de smaa Lande skal indtage i dette Spørgsmaal. Vi maa først og fremmest selv tilkendegive, at vi virkelig har Villien til at leve som selvstændig Stat. Om Maalet, som vi efterhaanden skulde naa, er der jo ingen Uenighed, vi ønsker alle inderligt, at den Tid kunde komme, da der var en bedre international Retstilstand saavel mellem Landene som mellem Folkene, end der er i dette Øjeblik. Men der vil jo gaa nogen Tid, inden det kan ske.

Det, det kommer an paa for os, er ikke mindst, at vi viser os som loyale Medlemmer af Folkenes Forbund. Det, der stadig fremføres og gaar igennem Udtalelserne fra Folkeforbundsmøderne, er dette, at naar man er blevet Medlem af Folkenes